

seende, at forandre Lovforslaget, for derved mulig at lette dets Vedtagelse, nemlig paa en Indskrænkning af Skifterettens Bemyndigelse til at forfaste Kuratorvalget, men vel at mærke paa Betingelse af, at de Garantier for Kuratorvalgets Hensigtsmæssighed, som Lovforslaget tilligtes, paa den anden Side vedtages. I saa Henseende er man jo altsaa gaaet imod, hvad Landstinget og Regeringen have ønsket, og ligeledes imod, hvad Sp- og Handelsretten har udtalt sig for; men man imødekommer derved Indstillingen fra Sagførersforeningen, der havde andraget paa en Forandring i begge Retninger, nemlig at Valget skal ske efter Tal og Vægt fra Kreditorernes Side, og at en Indskrænkning af Skifterettens Forkastelsesret skal indføres. Det er, som sagt, den Wei, Mindretallet er gaaet. Ud den Wei tror jeg ganske bestemt, at Lovforslaget endnu vil kunne holdes oppe. Det vil sandsynligvis Landstinget kunne gaa ind paa, hvad jeg isøvrigt naturligvis ikke bestemt kan sige, men jeg tror ialfsald, at man maa erkjende, at Vedtagelsen af Mindretallets Forslag ikke er det Samme som en Forkastelse af Lovforslaget, og jeg tiltaader derfor dette. Jeg tror, at det kan føre til at lette Vedtagelsen.

Steenstrup: Kvintessentsen af det ærede Medlems Foredrag er den, at den almindelige Valgret er inkompetent til at afgjøre Noget. Det er jo klart. De kompetente Autoriteter have talt, og blandt de kompetente Autoriteter ansføres Sp- og Handelsretten, som aldrig har opdaget nogen Misliighed ved Kuratorvalget. Blandt de kompetente Autoriteter nævnes ogsaa Sagførerstanden, som ikke har andraget paa denne Lov (Modsigelse). Nok paa Loven, men i en anden Skikkelse, saaledes at der raades Bod paa den Mangel, her formenes at være tilstede, og tillige paa andre. Det ærede Medlem gjorde stærkt gjældende, at det ikke var Tilfældet, at Valgretten indskrænktes ved at lægge Vægt paa Kravenes Størrelse. Jeg skal nævne som Exempel et Konkursbo, i hvilket der møder 20 Kreditorer, af hvilke een har en stor Fordring og de 19 smaa. Der vil nu naturligvis de 11 kunne sætte Valget igjennem. Det kunde da efter Lovforslaget ikke ske, medmindre den store Kreditor slutter sig til den Side. Hvis den store Kreditor ikke slutter sig til den Side, som har Flertallet, vælger Dommeren, og det vil blive Tilfældet i de fleste

Boer. Der er i Almindelighed enkelte store Fordringshavere og mange smaa, og naar ikke den store Fordringshaver kan faae de smaa med sig, kan han ikke sætte Valget igjennem, men saa gaar Valgretten over til Dommeren, og da faar jeg Ret, at det er Dommeren, som kommer til at vælge Kurator i de fleste Tilfælde. Det er rigtigt; det er Følgen af Lovforslagets Vedtagelse, at Magten kastes fra Kreditorerne hovedsagelig over paa Dommeren som Nr. 1 og paa de store 2 Kreditorer som Nr. 2. I de allerfleste Boer er der ved Siden af enkelte meget store Fordringer en Masse smaa, og mellem disse smaa Fordringer kan der lige saa vel som mellem de store findes Fordringer, der ingen Interesse have i Kuratorvalget, ialfsald samme Interesse som de store. Thi ingenlunde ere alle smaa Fordringshavere, som det ærede Medlem syntes at gaa ud fra, privilegerede; paa ingen mulig Maade. Det, jeg holder fast ved — og det skal Ingen kunne bortforklare eller vrage — er imidlertid det, at det efter Lovforslaget bliver Dommeren, der i de fleste Tilfælde kommer til at udnævne Kurator. Det er Sagen. Dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, — og det er egentlig det, der gjør Hovedudslaget for mit Vedkommende — at man ikke behøver Endringer i det Bestaaende; man har fuldstændig Garanti ligeoverfor Misbrug af den almindelige Valgret. En saadan indeholdes jo i selve §§ 66 og 71 i den nuværende Konkurslov, idet Dommeren strax uden Angivelse af Grund kan vrage en hvilken som helst Kurator. Det kan han jo endnu, selv om Flertallets Forslag bliver vedtagne, naar der ikke er et kvalificeret Flertal. Hvilke Bestemmelser der end bliver vedtagne, eller om Loven bliver staaende, som den nu er, har Dommeren efter §§ 66 og 71 — efter § 66 strax, efter § 71 senere — Magt og Myndighed til at fjerne en hvilken som helst Kurator. Der er Garanti nok. Jeg skulde derfor bede det ærede Medlem komme med Bevis. Jeg paastaar og gjentager, at det bliver Dommeren, der i de allerfleste Tilfælde kommer til at udnævne Kurator.

Smith: Det er blot for at imødegaa de Bemærkninger, der nu fremkom fra den ærede Dedsfører for Flertallet (Steenstrup), at jeg har taget Ordet. Han begyndte med en Appel til Bennerne af den almindelige Valgret. Jeg tror virkelig, at det er bedst ikke at ville anvende